

BENEDICTVS PRIMVS PONT. LXIII.
ANNO DOMINI DLXXIV.

Benedictus I. cognomento Bonofus, natione Italus, patriâ Rom. ex patre Bonifacio. Creatus 16. Kal. Jun. consecratus die Diminico 4. Nonas Junii. Sedit in Petri Cathedra ann. 5. mens. 2. & dies 15. Hic fecit ordinationem unam per mensem Decemb. Presbyteror. 15. Diacon. 3. Episcoporum per diversa loca 21. Mortuus est pridie Kal. Augusti, an. Dom. 579. & sepultus in Basilica B. Petri Apostoli. Vacavit Sedes Romana menses 3. dies 10.

PELAGIVS SECVNDVS PONT. LXIV.
ANNO DOMINI DLXXXIX.

Sanctus Pelagius II. Junior, Vvinigildi filius, Romanus, quamquam, ex nomine Parentis, eum potius genere Gothum, quam Romanum conjicimus. Creatus 3. Idus Novêbris, quæ incidit in diem 11. ejusdem mensis, Anno Domini 579. consecratus die S. Andreae Apostoli, pridie Kal. Decembris. Sedit annos 10. menses 2. dies 29. Ordinationes duas mense Decembri fecit Episcoporum 48. Presbyterorum 82. & Diaconorum 8. Defunctus 6. Idus Februarii ex peste, anno 590. Sepultus ad S. Petrum. Vacavit Sedes menses 6. dies 25.

Damnatio conciliabuli Constantinopolitani 3. non jure convocati à Joanne Episcopo Constantinopolitano, Universalis Ecclesiæ Episcopi nomen sibi perperam vindicante.

PELAGIVS PAPA SECVNDVS,
Dilectissimis Fratribus, universis Episcopis, qui illicita Edita A. D. vocatione Joannis Constantinopolitani Episcopi, ad Synodum Constantinopolim convenerunt.

MANIFESTO, sicut optavimus gratiam Dei, lumine Evangelicæ veritatis ab universali Ecclesiâ perniciosissimi erroris nocte depulsa, ineffabiliter gaudemus in Domino. Sed non modico contristamur mœre, quia ea, quæ olim calcata fuerant, & funditus damnata, nec unquam fieri debuerant, rediivis radicibus germinant, atque pullulant. Et quoniam multa, quæ penitentiam possunt generare, proveniunt, necesse est ea cassare, quæ contra ordinem, & omnem auctoritatem facta esse noscuntur.

§. 1. Unde fratres rejecta penitus audacia, quæ contra Apostolicam Sedem, & contra ipsam Domini Salvatoris vocem, qua dictum est, Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, sumpta est disputandi contra Domini præcepta, vana errantium corda conquiscant, nec liceat defendi quod non licuit agere. Relatum est ergo ad Apostolicam Sedem, Joannem Constantinopolitanum Episcopum; Universalem se scribere, volque ex sua præsumptione ad Synodum vocare generalem, cum generalem Synodum convocandi auctoritas Apostolicæ Sedi B. Petri singulari privilegio sit tradita, & nulla unquam Synodus rata legatur, quæ Apostolica auctoritate non fuerit fulta.

§. 2. Quapropter quicquid in prædicto vestro conventiculo, (quia Synodus taliter præsumpta esse non potuit) statuitis, ex auctoritate Sancti Petri Apostolorum Principis, & Domini Salvatoris voce, qua B. Petrus potestatem ligandi atque solvendi ipse Salvator dedit, quæ etiam potestas in Successoribus ejus indubitanter transit, præcipio omnia quæ ibi statuitis, & vana & cassata esse, ita ut deinceps nunquam appareant, nec ventilentur. Etenim ipse Salvator Beato Apostolo Petro, tanquam ipsa per se veritas loquitur, dicens: Quæcumque ligaveris super terram, erunt ligata & in cælo, & quæcumque solveris super terram, erunt soluta & in cælis, multis denuò Apostolicis, & Canonicis atque Ecclesiasticis instrumitur regulis, non debere absque sententia Romani Pontificis Concilia celebrari. Quapropter, ut jam dictum est, rectè non Concilium, sed vestrum Conventiculum, vel Conciliabulum cassatur: & quicquid in eo actum est, irritum habetur & vacuum.

§. 3. Vos quoque deinceps, ut nullius hortatu talia præsumatis, si Apostolicæ Sedis communionem carere non vultis. Modò verò ideo suspenditur ultio, ut locum possit habere correctio.

§. 4. Prædecessores verò Joannis, & ipse Joannes, non semel, sed sæpius, epistolas atque libellos, propria manu subscriptos, Sanctis antecessoribus nostris miserunt, quibus coram Deo protestati sunt, nihil unquam protervè contra Apostolicam Sedem agere, nec de illis aut aliorum privilegiis, quicquam usurpare. Quæ hæcenus in Archivio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sub sigillis ac chirographis eorum roborati, habentur integri. In ipsis enim epistolis, vel libellis, anathematis vinculo se, & successores constrinxerunt, si unquam aliquid contra eos præsumpsissent, aut contra Apostolicam, vel ullius alterius Episcopi Sedem, quicquam adversi quoquo modo essent moliti. Idcirco eos non est necesse excommunicare, aut anathematizare, quia ipsi anathematis vinculo, propriis manibus professiones suas, suæque scripta roborando, constrinxerunt. Sciat se tamen, & ipse Joannes, nisi errorem suum citò correxerit, à nobis excom

Exordium

Concilium Constantinopolitanum abfque Papa non fuit.

Illud ergo iste Pont. irritum & cassatur.

Et præter à similibus abstinere monent.

Joan. Epis. Coacta enim ex. 6. non a tum est. off. d. 2. & se etiam, nisi se excom. nisi in. d. 1. at.

excommunicandum fore, & Apostolicæ Sedis, atque omnium Sanctorum Episcoporum communione carere.

*Universalis
Episcopi no-
men, soli Pa-
pa convenit.
Hæc pars
Bulle an-
tium est in
capit. univ.
l. 1. §. 1. in
97.*

§. 5. Universalis quoque nomen quod sibi illicitè usurpavit, nolite attendere, nec vocatione ejus ad Synodum, absque auctoritate Sedis Apostolicæ unquam venire, si Apostolicæ Sedis, & cæterorum Episcoporum communione vulgari frui. Nullus enim Patriarcharum hoc tam profano vocabulo unquam utatur: quia si Summus Patriarcha universalis dicitur, Patriarcharum nomen cæteris derogatur. Sed absit hoc, absit à fidelis cujusquam mente, hoc sibi vel velle quempiam aridere, unde honorem fratrum suorum imminuere, ex quantalacumque parte videatur. Quapropter charitas vestra neminem unquam suis in epistolis universalem nominet, ne sibi debitum subtrahat, cum alteri honorem offert indebitum. Adversarius namque noster diabolus, qui contra humiles favens, sicut leo rugiens circuit, querens quem devoret, non jam, ut cernimus, caulas circuit, sed ita validè in quibusdam Ecclesiæ necessariis membris dentem figit, ut nulli sit dubium, quin, nisi unanimiter, favente Domino, cunctorum provida pastorum turba concurrat, omne (quod absit) citius ovile dilaniet.

*Joannes præ-
fatus aucto-
ritatem à do-
no per-
versam
ad malum
dilatet
causat.*

§. 6. Perpenditis fratres charissimi, quid & vicino subsequatur, cum & in Sacerdotibus erumpunt tam perverfa primordia: Quia enim juxta est ille de quo scriptum est: Ipse est Rex super universos filios superbiæ (quod non sine gravi dolore dicere compellor, dum frater & Copiscopus noster Joannes, mandata dominica, & Apostolica præcepta, regulasque despiciens, eum præ elatione præcurrere conatur in nomine,) vestra beatit. indicet omnipotens Deus, quam gravi, considerationis hujus, gemitu torqueor; quod ille quondam mihi notissimus, ille omnibus dilectus, ille qui elemosynis, orationibus atque jeuniis videbatur occupatus, & ex eo quo scetebat cinere, ex ea quam prætebat humilitate jactantiam tantam sumpsit, ita ut universa sibi tentet ascribere, & omnia, quæ uni soli capiti coherent, videlicet Christo, per electionem pompatici sermonis, ejusdem Christi sibi studeat, membra subjugare. Nec mirum quod ille tentator, qui initium omnis peccati scit esse superbiæ, & nunc ea in primo homine ante omnia usus est, & nunc eam, in quibusdam hominibus ponit in fine virtutum, & qui aliquatenus, bonis vitæ studiis, videbantur crudeliter, manus ejus effugere, eis in ipsis metis boni operis, & in ipsa quodammodo apponat perfectionis conclusionem tendiculum.

*Monita-
que omnes, ut
illius aucto-
ritatem & re-
ducant ad
viam veri-
tatis, eam-
que ipsi quo-
que scien-
tur.*

§. 7. Unde magnopere orandum est, & omnipotens Deus assiduis precibus implorandus, ut hunc à mente illius avertat errorem, hoc ab unitate atque humilit. Eccl. malum superbiæ & confationis amoveat, & favente Deo, omnibus viribus concurrendum, atque providendum, ne unius veneno sermonis, viventia in Christi corpore membra moriantur. Si enim dici hoc licenter permittitur, honor Patriarcharum omnium negatur, & fortasse is in errore perit, qui universalis dicitur, & nullus jam Episcopus remansisse in statu veritatis invenitur. Oportet ergo, ut constanter ac sine præjudicio servetis, sicut accepistis Ecclesias, & nihil sibi in vobis hæc têtatio diabolica usurpationis ascribat. State fortes, state securi: scripta quæ universalis nominis falsitate condemnata sunt, nec dare unquam, nec accipere præsumatis. Omnes Episc. curæ vestre subjectos ab hujus adulationis inquinazione prohibete, ut universa vos Ecclesia, Patriarchas non solum in bonis operibus, sed etiam in veritatis auctoritate cognoscat. Si qua autem forsitan adversa subsequantur, unanimiter persistentes, etiam moriendo debemus ostendere, quia in dño generalitatis nostrum specialiter aliquod non amamus. Dicamus cum Paulo: Mihi vivere Christus est, & mori lucrum. Audiamus quod primus omnium Apostolorum dicit. Si quid patimini, propter justitiam, beati eritis. Mihi enim credite, quia honorem, quem pro prædicanda suscepimus veritate, si necessitatis causa exigat, securius pro eadem veritate relinquimus, quam tenemus. Orate fratres, ut honor Ecclesiasticus nostris diebus non evacuetur: nec unquam Rom. Sedes, quæ inrituente Domino caput est omnium Ecclesiæ,

privilegiis suis usquam careat, aut expolletur. Confidimus autem de vobis carissimi, meliora atque viciniora salutis, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque instantia, neque fortitudo, neque profundum, neque creatura alia, (magistro gentium docente) poterit nos separare à caritate D. N. Jesu Christi, & quæ in ipso est, recta fide. Nolite itaque amittere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationem. Patientia enim nobis necessaria est ad colluctationes adversariorum, quatenus in intemperatam usque in finem conservantes, septem annis percipiamus, quam reprobitis his qui legitime deire deperant. Adhuc enim modicum aliquantulum, qui venturus est veniet, & non tardabit. Ecce enim Judæus ante januam assistit, coronam hilariter promittens his, qui pro eo passionibus submituntur. Quod si quis se subtraxerit, non placebit animæ, sed cadet de promissione, propter negationem. Nos autem non sumus subra. honis filii in perditionem animæ. Propter quod anima Dei, ut possitis resistere in die malo, ad omnes inimicos sanctæ Dei Eccles. & vestras, & in omni lorica justitiæ, calceati pedes in præparationem evangelii pacis, in omnibus allumentes, in fidei, in quo possitis omnia jacula nequissimi ignis extinguere, & galeam salutis accipite, & gladium spiritus, quod est verbum Dei, per omnem orationem & obsecrationem, radicati & fundati in solatio fratrum pro Christo Jesu D. N. Sed & nunc fratres commendamus vos omnes Domino, & verbo gratiæ ejus qui potest perficere, & dare hæreditatem vobis cum omnibus sanctis. Ipse autem Deus pacis & consolationis, det vobis id ipsum sapere in alterutrum, ut vobis invicem succurratis, & non sitis divisi, ut unanimes, uno ore, & uno corde honorificemus eum in concordiam & consolationem fratrum, qui potens est confirmare vos secundum Evangelium ejus, & juxta revelationem mysterii æternis temporibus taciti, quibus vobis futurorum gaudiorum largienda sunt munera. Summopere etiam considerare debetis, quod hi, qui fratribus invident, eosque damnare aut perdere cupiunt, per se & sua dogmata destruantur. Dicit enim Dominus, Omne regnum in se divisum non stabit, & omnis scientia, & lex adversum se divisa non stabit. Ideoque necesse est, ut concorditer salubres suscipiatis hortatus, & nihil per contentionem agentes, sed ad omne studium devotionis unanimes, divinis & Apostolicis constitutionibus pareatis, & in nullo patiamini providentissima canonum decreta violari, quatenus & Nicen. canonum constituta, & quæ à nobis, vel à prædecessoribus nostris sunt providè & salubriter decreta, intemerata permaneant in futuro. Et in Apocalypsi Dominus per Joannem loquitur, dicens: Nolite timere, Ego sum primus & novissimus, & vivus, & fui mortuus, & ecce sum vivens in sæcula sæculorum, & habeo claves mortis & inferni. Et paulò post: Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei. Item idem. Ego fidelis usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Et iterum. Qui vicerit, & custodierit usque in finem opera mea, dabo ei potestatem super gentes, & reget illas in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringentur. Item idem: Ecce sto ad ostium, & pulso, si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi januam, introibo ad illum, & cœnabo cum illo, & ipse mecum. Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego vici, & cœnabam cum Patre meo in throno ejus. Vos fratres, si non vultis cum eo damnari (quia non solum qui faciunt, sed qui consentiunt facientibus, rei sunt) hortamini eum, & moneto recedere à præfatis illicitis, & memor sit unde exciderit, & agat penitentiam, & prima opera faciat. Si minus, non mea loquar verba, sed ipsa D. Salvatoris, quæ per prædictum Joannem in jam dicto lib. locutus est, replicans ait: Veniam, & movebo candelabrum tuum de loco suo, nisi penitentiam egeris. Ipse enim magis tenet doctrinam Balaam, qui docebat, Balach mittere scandâ coram filiis Israël, sicut iste docet vos scandalizare Sanctam matrem Ecclesiam, & universum cœtum, tam sacerdotum, quam religiosorum Christianorum atque Fidelium. Unde & in supradicto libro continetur ita: Semper enim potius vos verbis Domini Salvatoris ferire

GELASIVS PRIMVS.

23

& instrui cupio, quam meis, licet & ipsa Apostolicæ auctoritatis sint ponderibus plena.) Novi opera tua novissima plura prioribus, sed habeo adversus te, quia permittis mulierem Jezabel, quæ se dicit prophetam, docere, & seducere servos meos, fornicari, & manducare de idolothyis: & dedi illi tempus, ut pœnitentiam ageret, non vult pœnitere à fornicatione sua. Ecce ego mitto eam in lectum, & qui mœchantur cum ea in tribulationem maxime, nisi pœnitentiam egerint ab operibus suis: & filios ejus interficiam in morte, & scient omnes Ecclesiæ, quia ego sum scrutans corda & renes, & dabo unicuique vestrum secundum opera vestra. Hæc fratres valde cavenda sunt, & præcepta Domini, atque sanctæ Sedis Apostolicæ, quæ vice Domini Salvatoris legatione fungitur, monita fideliter amplectenda & peragenda.

§. 8. De cætero fratres super Provinciæ causa, unde Sedem Apostolicam dudum consulere voluistis, videtur nobis sufficienter tractatum à sanctis prædecessoribus nostris. Sed quia denud nostram mediocritatem de eadem re interrogare dignum duxistis, scitote certam Provinciæ esse, quæ habet decem vel undecim Civitates, & unum Regem, & totidem minores Potestates sub se, & unum Episcopum, aliisque suffragatores decem vel undecim Episcopos Judices, ad quorum judicium omnes causæ Episcoporum, & reliquorum Sacerdotum ac Civitatum causæ referantur, ut ab his omnibus justè consona voce discernantur, nisi ad majorem auctoritatem fuerit ab his, qui judicandi sunt, appellatum. Unde non oportet ut degradetur, vel dehonoretur unaquæque Provinciæ, sed apud semetipsam habeat Judices, Sacerdotes & Episcopos, singulos videlicet juxta ordines suos. Et quicumque causam habuerit, à suis Judicibus judicetur, & non ab alienis, id est à sanctis Judicibus Provinciæ, & non ab externis, nisi ut jam prælibatum est, à judicatis fuerit appellatum. Si verò in qualibet Provinciæ ortæ fuerint quæstiones, & inter ipsius Provinciæ Episcopos discrepare cœperit ratio, atque inter ipsius dissidentes non convenit; ad majorem tunc Sedem referantur. Et si illæ faciliè & justè non discernuntur, ubi fuerit Synodus regulariter congregata, canonicè & justè judicentur. Majores verò, & difficiles quæstiones, ut sancta Synodus statuit, & beata consuetudo exigit, ad Sedem Apostolicam semper referantur.

sera-
que
mon-
nem
suavit.

§. 9. Cæterum Sanctorum Patrum statuta sequentes, Synodali auctoritate omnes qui adversus patres armantur, ut patrum invalores & mactatores, infames esse censemus, quoniam ea vulnera, quæ fomentis non sanantur, ferro abscondi, vel curare necesse est. Unde fratres cessent injustæ emulationes, cessent insidias, cessent falsæ criminationes, ne infirmus quisquam, propter quem Christus mortuus est, talibus laceretur insidiis, ne ovis pretio Christi redempta, lupinis à fratre sauciatur moribus. Merito ergo causa nos respicit, si talibus favere cœperimus. Corripiantur semper talia, nec illis, qui hæc exercere conantur, aut patribus vel fratribus insidiantur, liberè loqui concedatur, aut pro voluntate sermo proferri permittatur. Liqueat omnino, quod conveniant illis, quia talia eos loqui permittunt, quoniam occurreret veritas, si falsitas & calumnia displiceret vel odium. Desinat igitur falsitas, incessere veritatem, desinat suspicio, quæ justè repellitur, insidiari, desinat odium & inimicitia prosequi patres vel fratres; desinat conspiratio, quæ ab omnibus est repudianda, infestare magistros. Horum igitur vitiorum accusatores vel patratores, non sunt in accusatores Pontificum recipiendi, sed penitus repellendi, quoniam jubent Canonica decreta Patrum, ut accusatio, vel testimonium eorum, qui odio quolibet insequuntur, vel qui inimici, aut suspecti habentur, nullo modo recipiantur. Quorum statuta & nos firmantes, eadem omnibus inviolabiliter futuris temporibus tenere censemus. Quicquid autem super hac causa Patres nostri decernendum duxere dignum, ut concedet, necesse est, cum labefactari vel infirmari cœperit, Apostolica denuo auctoritate firmari ac renovari, fratribusque dari.

p. An.
o. 1.
Martii.

Dat. Kalendis Martii, indictione quinta.

Bullar. Mag. Tom. I.

GREGORIUS PRIMUS MACNUS PONTIF. LXV.
ANNO DOMINI DLXXXV.

SANCTUS Gregorius Magnus Ecclesiæ Doctor, Gordiani Salvatoris, & Silvæ sanctissimæ Matronæ filius, Romanus, nobilissimus, & antiquissima Aniciorum familia Monachus, S. R. E. Archidiaconus, & Apocrifarius Constantinopoli apud Imperatorem. Creatus Christianorum Pontifex, Anno Domini 590. Ordinatus die Dominico 3. Non. Septemb. sedit ann. 13. mens. 6. dies 8. Fecit Episcopos 62. Presb. 39. Diaconos 15. Migravit 3. Idus Martias. Sepultus fuit in extrema porticu, ante Basilicam S. Petri Apostoli, in loco quod nunc dicitur S. Mariæ de Febre, cujus Corpus postea Gregorius 4. intra Basilicam transtulit, & sub Andree Apostoli Altare collocavit.

SABINIANUS PRIMUS PONT. LXVI.
ANNO DOMINI DCIV.

Sabinianus, Boni filius, Bleranus, Tuschus, Diac. Card. & Apocrifarius Apostolicæ Sedis Constantinopoli apud Imperat. à S. Papa Gregorio missus. Creatus Kalend. Septemb. consecr. die Dominico, Idibus Septemb. Sedit. mens. 5. dies 19. cum ordinationem unam mense Septembri 26. Epif. op. fecisset. Obiit 2. Kal. Martias, funusque ejus à palatio Lateranensi ad Basilicam D. Petri defertur. Vacavit Sedes diem 1.

C. BONI